

[Gregersen.]

at rense Budgettet, at skære de uvedkommende Udgifter paa Finansloven bort i Stedet for at møde med nye Skatter. Med det Syn paa den økonomiske Stilling og paa Aarsagerne til, at den er saa slet, som den er, vil det være klart for alle, at vi ikke vil være med til Gennemførelsen af disse Skattelove.

Aksel Larsen: Jeg maa som andre Ordførere tage et Forbehold, før jeg begynder paa min Tale her. Det er jo direkte og bevidst Usandhed, hvad der har staaet i adskillige københavnske Dagblade, at Regeringen i Gaar havde et Møde med Partiformændene, hvor disse blev informeret om, hvad det her drejer sig om. Det har Regeringen ikke gjort. Den har informeret forskellige Mennesker, som øjensynlig havde dens særskilte Bevaagenhed, men den har i øvrigt vist — jeg fristes næsten til at sige: sin sædvanlige haanlige Indstilling over for den ansvarlige Rigsdag ved paa denne Maade at foretage en uofficiel Informering af en Del af Rigsdagen, mens den øvrige Del af Rigsdagen forblev fuldkommen uinformeret om, hvad det drejede sig om. Jeg har derfor ikke haft længere Tid, end fra Lovforslaget blev omdelt her i Salen, til at forbedre min Tale, og det er naturligvis umuligt paa den korte Tid at sætte sig saa meget ind i det, som nødvendigt er, naar man skal sige sin Mening her ved første Behandling.

Lad mig dernæst sige, at jeg ligesom andre Talere synes, at den hele Fremgangsmaade lover ikke godt for den ulidelig daarlige Arbejdsordning, Rigsdagen virker under. Det er muligt, det er Beregning fra Regeringens Side, at den først sætter dette Lovforslag til Behandling om Eftermiddagen Tirsdag den 26., det er muligt, siger jeg, at det er Beregning, idet man har tænkt sig derved at sætte Rigsdagen under Pres: Hvis ikke Lovforslaget er gennemført — og det vil i alt væsentligt sige i den Affattelse, Regeringen har givet det — inden i hvert Fald Solopgang i Morgen, kan Regeringen hævde, at det er Rigsdagens og Oppositionspartiernes Skyld, at de stakkels Manufakturhandlere skal holde lukket ikke een Dag, men to Dage. Hvis dette er gjort af Beregning, gør det ikke Fremgangsmaaden kønner, men hvis det ikke er af Beregning, saa er det mig fuldkommen ufatteligt, at man ikke har benyttet Paaskehelligidagene til at gøre denne Historie færdig i, saa at man generede Detailhandlerne og for Resten ogsaa Forbrugerne mindst muligt. Men det har man altsaa enten ikke kunnet eller ikke

villet, og derfor befinder vi os i den nuværende Situation.

Lovforslaget er ganske umaadelig udviklet og forekommer mig at give Anledning til en storstilet Udvikling af det Bureaokrati, der efterhaanden trives meget frodigt under de forskellige Ordninger, Nævn, Udvalg og Kommissioner, vi har herhjemme. Jeg vil ikke paastaa, at det er umuligt at administrere denne Lov — det maa vel være muligt, da det er Embedsmændene, der har udarbejdet Forslaget —, men jeg vil paastaa, at der skal et meget omfangsrigt Apparat til, et Apparat, som ganske sikkert vil sluge en betydelig Del af Indtægterne. Maaske generer dette ikke Finansministeren; jeg forstaaer jo paa det hele, at Formaalet ikke alene er at skaffe Penge i Statskassen, men samtidig skal Loven virke forbrugsbegrænsende, og saa mener man altsaa, at man nedsætter i hvert Fald den øvrige Befolknings Forbrug, ved at man gennem disse Afgifter tager Penge ind til Dækning af en hel Mængde flere Lønninger til offentlige Kontorer. Jeg synes, man kunde have gjort det altsammen noget enklere, selv om man absolut vilde gaa den Vej, man her er gaaet.

Om Lovforslaget som Helhed maa jeg sige, at der findes Ting i det, som ikke ser saa værst ud. Vi Kommuniste følger den Grundsætning, som altid har været dansk Arbejderbevægelse, hvad Skattespørgsmaal angaar: Vi er Modstandere af indirekte Skatter, der skaber Varefordyrelse for den brede Befolkning. Ud fra denne Opfattelse har vi ved de fleste Lejligheder, hvor Regeringen er kommet med indirekte Skatter, stemt imod, men ved ganske enkelte Lejligheder, nemlig naar det drejede sig om Skatter paa paaviseligt Luksusforbrug, har vi stemt for. Ogsaa i det foreliggende Lovforslag findes der saadanne Skatter; jeg tænker paa Afgiften paa Guld-, Sølv- og Platinvarer, Pelse o. lign. Det er jo ogsaa en Maade at tage indirekte Skatter paa, og hvis man foretrækker at gøre det paa den Maade, vil vi i et saadant Tilfælde ikke modsætte os det. Men ellers forekommer det mig unægtelig, at der findes intet eller i hvert Fald yderst lidt i dette Lovforslag, som kan godkendes af nogen Arbejder.

Jeg maa med det samme tage en Bemærkning op til Belysning, som er fremsat af en af de foregaaende Ordførere. Han talte om, saa vidt jeg forstod ham, at Arbejderbevægelsen, saavel den politiske som den faglige, havde godkendt de udmærkede Principper, der er nedlagt i Lovforslaget. Det kender jeg ikke noget til. Jeg er